

Bo, Torah, January 20, 2024

Exodus 11:4-12:28

(4) Moses said, “Thus says יהוה:
Toward midnight I will go forth
among the Egyptians, (5) and every
[male] first-born in the land of
Egypt shall die, from the first-born
of Pharaoh who sits on his throne
to the first-born of the slave girl
who is behind the millstones; and
all the first-born of the cattle. (6)
And there shall be a loud cry in all
the land of Egypt, such as has never
been or will ever be again; (7) but
not a dog shall snarl at any of the
Israelites, at human or beast—in
order that you may know that יהוה
makes a distinction between Egypt
and Israel. (8) “Then all these
courtiers of yours shall come down
to me and bow low to me, saying,
‘Depart, you and all the people who
follow you!’ After that I will

שמות י"א:ד'-י"ב:כ"ח

(ד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה
כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם: (ה) וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב
עַל־כִּסֵּאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׂפֹחָה אֲשֶׁר
אַחַר הָרְחִים וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה: (ו)
וְהִיְתָה צִעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֵהוּ לֹא נִהְיְתָה
וְכָמֵהוּ לֹא תִסָּף: (ז) וְלֹכֵל | בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְץ־כְּלָב לְשׁוֹנוֹ
לְמֵאִישׁ וְעַד־בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן
אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין
יִשְׂרָאֵל: (ח) וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֶּיךָ אֵלֶיךָ
אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי יֹאמְרֵם צֵא אִתָּה
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן
אֲצֵא וַיֵּצֵא מֵעַם־פַּרְעֹה בְּחָרֵי־אָף:
{ס} (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

depart.” And he left Pharaoh’s presence in hot anger. (9) Now יהוה had said to Moses, “Pharaoh will not heed you, in order that My marvels may be multiplied in the land of Egypt.” (10) Moses and Aaron had performed all these marvels before Pharaoh, but יהוה had stiffened the heart of Pharaoh so that he would not let the Israelites go from his land. (1) יהוה said to Moses and Aaron in the land of Egypt: (2) This month shall mark for you the beginning of the months; it shall be the first of the months of the year for you. (3) Speak to the community leadership of Israel and say that on the tenth of this month each of them shall take a lamb to a family, a lamb to a household. (4) But if the household is too small for a lamb, let it share one with a neighbor who dwells nearby, in proportion to the number of persons: you shall contribute for the lamb according

לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרֹעָה לְמַעַן
רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (י)
וּמַלְשָׁה וְאֶהְרֹן עָשׂוּ
אֶת־כָּל־הַמִּפְתִּים הָאֵלֶּה לְפָנָי
פְּרֹעָה וַיַּחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעָה
וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:
{ס} (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
(ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֳדָשִׁים
רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
(ג) דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדַּת יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר בְּעָשׂוֹר לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ
לָהֶם אִישׁ אִישׁ שֶׁה לְבֵית־אָבִת שֶׁה
לְבַיִת: (ד) וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת
מִשֶּׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ הִקְרָב
אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵת נִפְשֹׁת אִישׁ לְפִי
אֲכָלוּ תְּכַסּוּ עַל־הַשֶּׁה: (ה) שֶׁה
תָּמִים זָכָר בְּיָשׁוּבָה יִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ: (ו)
וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה
עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ

to what each household will eat. (5) Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats. (6) You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at twilight. (7) They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it. (8) They shall eat the flesh that same night; they shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs. (9) Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails—over the fire. (10) You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it. (11) This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand;

כָּל קֶהֱל עֵדֶת־יִשְׂרָאֵל בֵּין
הָעֲרֵבִים: (ו) וְלָקַחוּ מִן־הַדָּם וַיִּנְתְּנוּ
עַל־אֲשֵׁי הַמְּזוֹזוֹת וְעַל־הַמְּשָׁקוֹף עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: (ז)
וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה
צֹלֵי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מִרְרִים
יֹאכְלֶהוּ: (ח) אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא
וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בַּמַּיִם כִּי
אִם־צֹלֵי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־פְּרָעִי
וְעַל־קֶרְבּוֹ: (ט) וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר וְהַנֶּתֶר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ: (י) וְכָכָה תֹאכְלוּ
אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נֹעֲלִיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם וְאָכַלְתֶּם
אֹתוֹ בְּחַפְזוֹן פָּסַח הוּא לַיהוָה: (יא)
וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה
וְהַפִּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה:
(יב) וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם וּרְאִיתִי

and you shall eat it hurriedly: it is a passover offering to (12) יהוה. For that night I will go through the land of Egypt and strike down every [male] first-born in the land of Egypt, both human and beast; and I will mete out punishments to all the gods of Egypt, I יהוה. (13) And the blood on the houses where you are staying shall be a sign for you: when I see the blood I will pass over you, so that no plague will destroy you when I strike the land of Egypt. (14) This day shall be to you one of remembrance: you shall celebrate it as a festival to יהוה throughout the ages; you shall celebrate it as an institution for all time. (15) Seven days you shall eat unleavened bread; on the very first day you shall remove leaven from your houses, for whoever eats leavened bread from the first day to the seventh day, that person shall be cut off from Israel. (16) You shall celebrate a sacred occasion on the

אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִי־
בְכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחֵית בְּהִכֹּתִי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם: (יד) וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָּכֶם
לְזִכָּרוֹן וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם תִּחְגַּגְהוּ: (טו)
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֹךְ
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שֵׂאֵר
מִבֵּיתֵיכֶם כִּי | כָּל־אֲכָל חֵמֵץ
וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי: (טז)
וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָּכֶם
כָּל־מִלְאָכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֹךְ
אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוּ
יַעֲשֶׂה לָּכֶם: (יז) וּשְׁמֵרְתֶם
אֶת־הַמִּצּוֹת כִּי בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם: (יח) בְּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב
תֹּאכְלוּ מִצַּת עֹד יוֹם הָאֶחָד

first day, and a sacred occasion on the seventh day; no work at all shall be done on them; only what every person is to eat, that alone may be prepared for you. (17) You shall observe the [Feast of] Unleavened Bread, for on this very day I brought your ranks out of the land of Egypt; you shall observe this day throughout the ages as an institution for all time. (18) In the first month, from the fourteenth day of the month at evening, you shall eat unleavened bread until the twenty-first day of the month at evening. (19) No leaven shall be found in your houses for seven days. For whoever eats what is leavened, that person—whether a stranger or a citizen of the country—shall be cut off from the community of Israel. (20) You shall eat nothing leavened; in all your settlements you shall eat unleavened bread. (21) Moses then summoned all the elders of Israel and said to

וְעִשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב: (יט) שְׁבַעַת
 יָמִים שָׁאֵר לֹא יִמָּצָא בְּבֵיתְכֶם כִּי
 | כָּל־אֲכֹל מִחֻמֶּצֶת וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ
 הַהוּא מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֶזְרָח
 הָאָרֶץ: (כ) כָּל־מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ
 בְּכֹל מוֹשְׁבֵיתְכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת:
 {פ} (כא) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשֹׁכוּ וּקְחוּ
 לָכֶם צֵאֵן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֲטוּ
 הַפֶּסַח: (כב) וּלְקַחְתֶּם אֲגַדַּת אֵזוֹב
 וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בַּסֹּף וְהִגַּעְתֶּם
 אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת
 מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֹּף וְאַתֶּם לֹא
 תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר:
 (כג) וְעָבַר יְהוָה לַנֶּגֶף אֶת־מִצְרַיִם
 וּרְאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל
 שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה
 עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יָתוּ הַמִּשְׁחֵית לְבָא
 אֶל־בְּתֵיכֶם לַנֶּגֶף: (כד) וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְחֻק־לָהּ וּלְבְנֵיהָ
 עַד־עוֹלָם: (כה) וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ

them, “Go, pick out lambs for your families, and slaughter the passover offering. (22) Take a bunch of hyssop, dip it in the blood that is in the basin, and apply some of the blood that is in the basin to the lintel and to the two doorposts. None of you shall go outside the door of your house until morning. (23) For יהוה, when going through to smite the Egyptians, will see the blood on the lintel and the two doorposts, and יהוה will pass over the door and not let the Destroyer enter and smite your home. (24) “You shall observe this as an institution for all time, for you and for your descendants. (25) And when you enter the land that יהוה will give you, as promised, you shall observe this rite. (26) And when your children ask you, ‘What do you mean by this rite?’ (27) you shall say, ‘It is the passover sacrifice to יהוה, who passed over the houses of the Israelites in Egypt when

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה
הַזֹּאת: (כו) וְהָיָה כִּי־יֵאמְרוּ אֵלֵיכֶם
בְּנֵיכֶם מַה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:
(כז) וְאָמַרְתֶּם זִכַּח־פֶּסַח הוּא
לִיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בֵּיתִי
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגֵפוֹ
אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בֵּיתֵנוּ הִצִּיל וַיִּקַּד
הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ: (כח) וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ: {ס}

smiting the Egyptians, but saved our houses.' Those assembled then bowed low in homage. (28) And the Israelites went and did so; just as יהוה had commanded Moses and Aaron, so they did.